

Сърце-то му бѣ нажелѣно за единъ такъвъ, мажъ доблестенъ, скитникъ (*errant*), бѣденъ. *Т. 395.* По свой языкъ Цигане-ти ся наричатъ Румна-шаль, кое-то ще каже „хора скитници“. *Л. Д. 1869 р. 71.* Та да вселишь близу при тебъ, мойта скитница обична В' Елисейскитѣ полета, вѣнъ отъ печалнитѣ места. *ib. 76 р. 125.*

Скитосвамъ *м. св.* — скитамъ са: Господь ти далъ и де-чища, да ти са живички, и тѣхъ нѣма да оставимъ да са скитосватъ подъ люцѣитѣ стрѣхи. *Зк. 29.*

Склѣещъ *м. св.* Склѣсцени лѣщници, *спросиѣся орѣхи.* — Склещици са *напр. о мухахъ.*

Склонѣ *м. св.* **Склонѣвамъ** *м. дл.* соглашусь, — аюсь: Когато нѣкой момъкъ поиска да ся годѣва, прѣдстави на родители-тѣ си, кождъ момъ иска, и тѣ ако склонятъ за немъ, отъ свождъ старнѣ испращатъ единъ човекъ да иска момъ-тъ отъ родители-тѣ и. *Ч. 16.* Танчо са омисла и слѣдъ много мислене, ще не-ще склонява. *Ст. 15.* Лулчу са, склони съ една плата, кои едвамъ му стигаше. *Зк. 13.*

Склопѣ *м. св.* соединю, сомкну; смежу (*очи*); сожму (*убы*): Местоименія-та склопени на конецъ-отъ со коренъ-отъ. *М. р. III—IV.* Не ща легна, не ща заспа, дор не склона вѣлна с вѣлна, Клепачетѣ. *Пс. 14, 319.* Може ли тихъ сънь да склопи (*Sinkt denn*) — очитѣ на такива разбойници, като васъ? *Ри. 93.* Въ него смаахъ и почуденъ Азъ не склопихъ си очи, Цѣла нощъ стоахъ разбиденъ, Да го слушамъ какъ църчи. *Об. 114.* Горчевина треперяше въ очитѣ и въ силно склопениѣ и устни. *Тб. 7.*

Скълмѣ *м. св.* сморщу (*см. скълмѣ?*): Харонъ показваше на младия Гръкъ едно чело по-малко скълмено и очи по-малко свирѣпни отъ обыкновенно-то. *Т. 295.*

Склячѣ *м. св.* **Склячвамъ** *м. дл.* 1) заключаю, — аю: Съ Руся-тѣ можешъ да склячишь славенъ съюзъ. *Р. 14.* Какво са бавимы, че не склячваи този свещенъ съюзъ? *Т. 181.* 2) кончу, — аю разговоръ чѣмъ либо: Приатели захващатъ да пиятъ за здравіето на сичкитѣ домашни и най-послѣ склячватъ благословія-та си съ: „честитѣ ни зборъ“. *Зк. 172.* Най-послѣ старыца-та (свѣта) съ много хвалбы окыча момче-то и склячава, че е добро да не испущатъ това мѣсто. *Ч. 65.* 3) сведу, свожу (*брови*): Чернитѣ и очички, увѣнчани съ гъсти чърни склячени вѣжди. *Зк. 70.* Вѣжды прилични и дору склячени и малко цо-чернички отъ косъ-тъ. *Ч. 58.* — са, 1) сойдусь, схожусь: Оттамъ ся върналъ и влѣзи въ пукнатината на стѣната отдѣто бѣше излѣзаль, и стѣната ся склячила както и по-напрѣдъ. *Х. I, 81.* 2) кончусь, — аюсь: Девет годин и половина, Десета-та ша ся склячи. *Д. 40, 15—16.*